

bort, som den ærede Kultusminister her staar paa. Det er disse Punkter, med Hensyn til hvilke jeg har haft særlig Anledning til at gøre en Bemærkning, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man vil følge henholdsvis de Flertal og Mindretal, hvoraf jeg er Medlem.

Scharling: Idet jeg skal lade de gamle Stridspunkter, som ligge Flertal og Mindretal imellem, hvile, ønsker jeg kun at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til enkelt Punkter paa det foreliggende Budget, tilfældigvis netop de samme, som den sidste ærede Taler (Korsgaard) dvælede ved. Hvad først angaar den sidste af disse, nemlig Spørgsmaalet om Odense Katedralskole, kan jeg der slutte mig til hans Udtalelser i den Henseende og meget anbefale Tinget at give den forlangte Bevilling. Det er jo oplyst i Nummeringerne til Finansloven, at den nuværende Skole er alt andet end tidsvarende over for den stærkt færgede Disciplinens og Nutidens Fordringer til passende Skolelokaler. Kun ved forskellige Bygningsforandringer og ved Omflytning af Skolebiblioteket til Loftsrummet er det lykkedes at staffe nogenlunde Plads til Disciplene. Dissets Antal har i de senere Aar stedsvis udgjort over 200, idet Odense Katedralskole næst efter Metropolitan-skolen er den stærkest frekventerede af alle Stats-skolerne. Klasseværelserne ere imidlertid overfyldte, Opvarmningen ved Kaffelovne virker uheldigt i de smaa Rum, og Ventilationens indretninger jævnes ganske. Der mangler passende Plads til Biblioteket, til Inspektør og Lærerværelser og til Skolens Samlinger; desuden er baade Festsalen og især Legepladsen alt for indskrænket, og det er forbundet med daglige Ulemper og med mulig Fare, at der kun findes en Trappegang i Bygningen. Hertil kommer endnu, at Skolen har en uheldig Beliggenhed nemlig i Byens Midte ved stærkt befærdede Gader, hvor Støjen virker forstyrrende. Den lider altsaa af saadanne Mangler, at der ikke er Udset til, at de kunne afhjælpes selv ved en mere omfattende Ombygning, der som fremhævet af den ærede sidste Taler, vilde være meget forstyrrende for Skolens regelmæssige Gang. Dertil kommer, at det Beløb, som er foreslaaet, er meget moderat, navnlig naar man ser hen til, hvad en anden, her meget omtalt lærd Skole, nemlig Latinskolen i Aalborg, har kostet. Jeg tror, det fortjener Paaakfønnelse, at den ærede Kultusminister har stræbt efter at komme ned til en forholdsvis saa lav Bygningssum, som her er foreslaaet, og som jo kun omtrent er,

hvad der svarer til en almindelig kommunal Skolebygning for Almueskolen her i København, medens det her gælder om Landets største Latinskole uden for København. Den ærede Ordførers Hovedargument viste sig ogsaa nærmest at være dette, at Sagen er forenet med visse andre Sager, og dermed bliver den saa kompliceret og vanskeligt overfælgelig, at man ikke let i en Rigsdags-samling kan komme til Ende med en saadan Sag. Det forekommer mig dog, at denne Sag ikke er i den Grad kompliceret, at man ikke skulde kunne naa til Ende med den, og navnlig naar Finansudvalget i Aar har siddet sammen i 5½ Maaned, forekommer det mig at være lidt af en Fiasco, dersom man ikke i den Tid skulde kunne naa til et Resultat med Hensyn til et Spørgsmaal af de Dimensioner som det foreliggende. Den ærede Ordfører mente, at man skulde sove paa det til næste Samling. Det forekommer mig imidlertid, at hans videre Forflaring egentlig ikke var den, at vi skulde sove paa det, for at komme paa andre og bedre Ideer, men han haabede, at andre Folk i Mellemtiden kunde komme paa nogle gode Ideer. Jeg ser nu ikke, hvad Ret disse andre Folk have haft til at sove i al den Tid, vi have siddet og forhandlet dette Spørgsmaal, der har været ret levende drøftet ogsaa i den paagældende Kommune. Har man ikke i den Tid kunnet finde paa gode Ideer, som kunne være antagelige, tvivler jeg om, at de ville komme i den mellemtiliggende Tid, ved at man opsætter dette Spørgsmaal til den næste Samling. Jeg maa derfor slutte mig til den fremkomne Anbefaling om i Aar at give den begærede Bevilling hertil.

Ogsaa jeg maa tilstaa, det er med nogen Betænknelighed, at jeg er gaaet med til at forhøje Bevillingen til de aandsvage Børns Undervisning og Forplejning med 40,000 Kr., om jeg end ligesom den ærede sidste Taler finder, at naar det er givet, at der er Plads paa de forhaandenværende Anstalter, men der kun kræves Bevilling til at benytte denne Plads, da er det rimeligt, at Staten træder hjælpende til. Men naar man ser de Dimensioner, denne Sag har, bliver man unægtelig lidt betænkkelig. Jeg paaakfønner meget, at den højterede Minister, efter hvad der foreligger i Bilagene, jo har haft Dje herfor og har set, at det var nødvendigt at holde igen over for de temmelig vidtgaaende Fordringer, som den nedsatte Aandsvagekommission har ment at maatte stille, og at særlig Ministeriet erkender, at da det er opgivet, at der her i Landet findes ca. 4,000 aandsvage Børn, hvoraf kun noget over